

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci žalobce: **Bytové družstvo Hradý - Zahradky**, IČO: 285 31 957, se sídlem Praha 5, Nad Konvářkou 314/5, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2/2, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) **Abbey, s.r.o.**, IČO: 271 18 118, se sídlem Praha 6, Terronská 727/7, zast. **Mgr. Richardem Hořejším**, advokátem v Praze 1, Revoluční 655/1, 2) **M. T.**, bytem P., o přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 29.10.2013 sp. zn. S-MHMP 223823/2013/OST/Če, č. j. MHMP 1243911/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29.10.2013 sp. zn. S-MHMP 223823/2013/OST/Če, č. j. MHMP 1243911/2013 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání – mimo jiné i – žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 jako správního orgánu prvního stupně (dále jen „*stavební úřad*“) ze dne 27.12.2012 č.j. OST.Radl.p.442/21-53709/2012-Hav-UR (dále jen „*územní rozhodnutí*“). Územním rozhodnutím bylo podle ust. § 79 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“) rozhodnuto o umístění stavby nazvané „Bytový dům Tetínská“ v Praze 5, na pozemku č. parc. 442/21, 442/22, 442/25 a 442/4, k.ú. Radlice, a to v území při ulici Tetínská (dále jen „*stavba*“). Jde o stavbu bytového domu s podzemními garážemi včetně napojení na inženýrské sítě a komunikaci.

Jediný žalobní bod tvoří námitka, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrzujícím územní rozhodnutí o umístění stavby nevypořádal, resp. chybně se vypořádal s odvolací námitkou žalobce, co se týče pozemku parc. č. 442/1 v k.ú. Radlice (Praha), který je ve vlastnictví žalobce, avšak podle žalovaného i tak je místní komunikací, která je veřejná. Své tvrzení žalobce opírá o údaje vedené v katastru nemovitostí, podle nichž je u způsobu využití daného pozemku uvedeno „jiná plocha“, a nejedná se proto právně podle žalobce o komunikaci, resp. součást komunikace Tetínská. Územní rozhodnutí tak předpokládá „napojení“ stavby na „komunikaci Tetínská“, která však podle žalobce právně neexistuje. Na tom podle žalobce nemůže nic změnit ani odkaz na rozhodnutí žalovaného ze dne 11.10.2010 č.j. MHMP-44161/2000/DOP-04/RT, pokud jde o zařazení pozemku jako obslužná komunikace III. třídy.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný správní úřad uvádí, že pozemek parc. č. 442/1 v k.ú. Radlice, obec Praha, je součástí komunikace Tetínská na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 11.10.2010 č.j. MHMP-44161/2000/DOP-04/RT. Podle názoru žalovaného není rozhodující stav zaevidovaný v katastru nemovitostí, ale stav skutečný. Podle žalovaného je pozemek součástí komunikace, bez ohledu na to, jak je veden v katastru nemovitostí. Ze správní dokumentace přitom zjevně vyplývá, že na předmětném pozemku komunikace skutečně existuje. V jiném vyjádření (k návrhu na odkladný účinek žaloby) žalovaný připomíná, že silniční správní úřad si před vydáním povolení o připojení sousední nemovitosti k dálnici, silnici nebo místní komunikaci vyžádá podle ust. § 10 odst. 4 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), předchozí souhlas vlastníka dotčené pozemní komunikace, nikoli vlastníka pozemku pod tělesem dotčené místní komunikace. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout.

Ve vyjádření k žalobě, které předložila v postavení „stavebníka“, osoba zúčastněné na řízení – společnost Abbey, s.r.o. vyjádřila přesvědčení, že žalovaný správní úřad i stavební úřad zhodnotily její žádost o vydání územního rozhodnutí plně v souladu s právními předpisy a řádně se vypořádaly s námitkami účastníků řízení. Má za to, že žaloba je v celém rozsahu nedůvodná, neobsahuje žádnou specifikaci žalobních bodů a předmět přezkumu je vymezen pouze vágně a neurčitě. Navrhuje proto její zamítnutí. Názor žalobce, že právní existenci pozemní komunikace lze založit toliko konstitutivním zápisem využití pozemku v katastru nemovitostí, považuje za zcela chybný a odporující dosavadní soudní praxi i právní teorii. Pro rozhodovanou věc je podle této osoby zúčastněné na řízení zásadní, že každá pozemní komunikace ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích vzniká bez dalšího přímo ze zákona okamžikem, kdy naplní znaky stanovené zákonem. Právní předpisy pak podle této osoby zúčastněné na řízení neukládají mandatorní evidenci pozemních komunikací v katastru nemovitostí, a tedy pro určení, zda se jedná o komunikaci a v jaké kategorii je komunikace zařazena, nelze závazně použít zaevidovaný údaj v katastru o způsobu využití pozemku. Ze správního spisu pak lze bez důvodných pochybností vyčíst, že pozemní komunikace Tetínská, která byla zařazena do sítě místních komunikací rozhodnutím žalovaného ze dne 11.10.2000 č.j. MHMP-44161/2000/DOP-04/RT, se nachází nejen na pozemcích hlavního města Prahy a žalobce, ale rovněž i na pozemku zúčastněné osoby. Není proto správný závěr žalobce, že žalovaný zcela opomíjí vlastnická práva žalobce. Žalobce podle osoby zúčastněné na řízení (stavebníka) opomíjí skutečnost, že jeho vlastnické právo k pozemku je přímo ze zákona omezeno institutem veřejného obecného užívání místní komunikace Tetínská v souladu s ust. § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Možnost a oprávnění napojení na místní komunikaci Tetínská je výlučně otázkou veřejného

práva a nemá jakoukoli spojitost s tvrzeným omezením soukromoprávního titulu žalobce k jeho pozemku. Žalobce nabyl pozemek podle osoby zúčastněné na řízení ad 1) v červnu 2012 na základě kupní smlouvy ze dne 15.9.2011, kdy se na pozemku již nacházela uvedená místní komunikace, což věděl či musel vědět.

Ve věci samé rozhodl Městský soud v Praze (dále jen „*městský soud*“) bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas, a to žalovaný výslovně, žalobce konkludentně (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „*s. ř. s.*“). Napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Věc posoudil takto:

Podle ust. § 6 zákona o pozemních komunikacích je místní komunikace veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce.

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je vlastníkem dálnic a silnic I. třídy stát. Vlastníkem silnic II. a III. třídy je kraj, na jehož území se silnice nacházejí, a vlastníkem místních komunikací je obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí. Vlastníkem účelových komunikací je právnická nebo fyzická osoba.

Podle ust. § 3 zákona o pozemních komunikacích rozhoduje o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení (odstavec 1). Dojde-li ke změně dopravního významu nebo určení pozemní komunikace, rozhodne příslušný silniční správní úřad o změně kategorie (odstavec 2). V případě, kdy změna kategorie pozemní komunikace vyžaduje změnu vlastnických vztahů k pozemní komunikaci, může příslušný silniční správní úřad vydat rozhodnutí o změně kategorie pouze na základě smlouvy o budoucí smlouvě o převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci uzavřené mezi stávajícím vlastníkem a budoucím vlastníkem. Do doby převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci vykonává všechna práva a povinnosti k této pozemní komunikaci její dosavadní vlastník (odstavec 3).

Podle ust. § 9 odst. 1 vyhlášky hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen „*vyhláška HMP*“), u staveb, jejichž charakter to vyžaduje, se zřizuje kapacitně vyhovující připojení na pozemní komunikaci, která svými parametry tomuto připojení vyhovuje. Podle odstavce 2 cit. ustanovení pak připojení staveb na pozemní komunikace musí svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovovat požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích. Podle druhu a charakteru stavby musí připojení splňovat též požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky, a musí být dokončeno před kolaudací stavby.

V posuzovaném případě byla rozhodující otázka, co je místní komunikací ve smyslu zákona o pozemních komunikacích a zda přichází do úvahy, aby pozemek pod místní komunikací a samotná místní komunikace mohly mít odlišného vlastníka.

Z výpisu z katastru nemovitostí vyplývá, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. 442/1 – druh pozemku „ostatní plocha“, způsob využití „jiná plocha“, v k.ú. Radlice, obec Praha. Z ustálené soudní judikatury (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11.10.2006 ve věci sp. zn. 31 Cdo 691/2005) vyplývá, že zákon rozlišuje vlastnictví pozemků pod

komunikacemi (s výjimkou komunikací účelových) od vlastnictví samotné komunikace, a tudíž je třeba na tyto pozemní komunikace, tj. dálnice, silnice a místní komunikace, v zásadě pohlížet jako na samostatné předměty právních vztahů. Ze zákona (§ 9 zákona o pozemních komunikacích) je pak vlastníkem místních komunikací obec, na jejímž území se místní komunikace nachází. Místní komunikace má podle ust. § 6 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích režim veřejně přístupné pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce.

Stavba pozemní komunikace tak může být samostatnou stavbou a může být věcí v právním smyslu. Z důvodové zprávy k návrhu zákona, který byl později vyhlášen pod č. 268/2015 Sb. a kterým byl mj. doplněn § 9 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích o ustanovení, že *stavba dálnice, silnice a místní komunikace není součástí pozemku*, vyplývá, že *s ohledem na zakotvení jasného vztahu k ustanovením občanského zákoníku k nemovitým věcem, zejm. pozemkům a stavbám na nich se navrhuje doplnit ustanovení, které stanoví, že stavba pozemní komunikace (s výjimkou účelové komunikace) není součástí pozemku a je tedy samostatnou věcí, že zavedení výslovné odchylky od úpravy § 506 občanského zákoníku (kterou nicméně občanský zákoník umožňuje) je žádoucí mj. vzhledem k tomu, že zákon o pozemních komunikacích přímo stanoví vlastnictví pozemní komunikace, s výjimkou komunikací účelových a že ke splnutí stavby pozemní komunikace s pozemkem nemůže dojít ani za stávající právní úpravy, a to právě vzhledem ke skutečnost, že zákon o pozemních komunikacích stanoví konkrétní vlastníky jednotlivých kategorií pozemních komunikací*. Doplnění ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích zmíněnou novelizací pak zjevně neznamena zavedení zcela nového právního pořádku, anebo jeho změnu, nýbrž zdůraznění a potvrzení zákonného právního režimu stávajícího.

Z podkladu předloženého žalovaným spolu s vyjádřením k žalobě a správním spisem, konkrétně z rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 11.10.2000 č.j. MHMP-44161/2000/DOP-O4/Rt vyplývá, že vlastník stavby – pozemní komunikace Tetínská, nacházející se mj. i na pozemku parc. č. 442/1 v k.ú. Radlice, hlavní město Praha, rozhodl o zařazení této pozemní komunikace do sítě místních komunikací III. třídy, a to jako veřejně přístupné pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce.

Městský soud má za to, že přezkoumávané napadené rozhodnutí v jednotě s územním rozhodnutím je přezkoumatelné a přesvědčivě odpovídá (zejména na str. 6) na právní otázku vznesenou žalobcem jako jedinou žalobní námitku uplatněnou proti němu. Nutno připomenout, že je výlučně na žalobci, jak precizuje své žalobní námitky, a že míra precizace žalobních bodů, zde jediného, kterou nelze zaměňovat s jejich (jeho) textovou rozsáhlostí, do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008-78).

Městský soud se ztotožňuje s právním názorem uplatněným žalovaným i osobou zúčastněnou na řízení sub 1), že v případě předmětné komunikace bylo její vymezení učiněno nezpochybnitelným a dosud právně nezpochybněným, výše uvedeným správním aktem ze dne 11.10.2000, jehož správnost bylo nutno v přezkumném i přezkoumávaném řízení presumovat, a že vlastnictví pozemní komunikace, která v tomto případě není účelovou, nýbrž místní, je ze zákona obecní a odlišné od vlastnictví samotných pozemků pod ní, z nichž jeden z nich, parc. č. 442/1 v k.ú. Radlice, náleží právě žalobci (žalobci tak nenáleží všechny pozemky pod zmíněnou komunikací). Vymezení komunikace jako místní a veřejně přístupné je vymezením veřejnoprávním, na něž soukromoprávní vlastnický aspekt nemá vliv, jak již koneckonců vyplývá i ze soudní judikatury. Městský soud sdílí vyřčený právní názor, že žalobcovo

vlastnické právo k pozemku je ze zákona omezeno institutem veřejného obecného užívání a odděleným vlastnictvím samotné místní komunikace, s čímž musel žalobce již při nabytí tohoto vlastnického práva počítat.

Jestliže se námitky žalobce omezily na jediný žalobní bod týkající se vlastnictví části pozemku pod komunikací Tetínská, pak – kromě výše uvedeného – nelze nevidět, že žalobci se nepodařilo prokázat, zda a jak územní rozhodnutí o umístění stavby ve spojení s napadeným rozhodnutím, které je potvrdilo, mělo zkrátit práva žalobce zvláště za situace, když při nabývání vlastnického práva k pozemku parc. č. 442/1 v k.ú. Radlice (podle výpisu z katastru nemovitostí k 1.6.2012), musel být srozuměn – jak je zmíněno již výše – s právním režimem komunikace Tetínská jako místní komunikace patřící obci. Žalobce neprokázal, jak zkracuje jeho práva jedna z podmínek územního rozhodnutí o napojení na stávající komunikační síť, na ulici Tetínskou.

Ze shora uvedených důvodů dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná, resp. jediný uplatněný žalobní bod není důvodný, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Městský soud jen pro úplnost připomíná, že předmětem tohoto přezkumu bylo rozhodování o umístění stavby Bytový dům Tetínská (tedy prvostupňové *územní rozhodnutí* spolu s navazujícím druhostupňovým *napadeným rozhodnutím*), nikoli stavební povolení pro uvedenou stavbu, jehož přezkum byl již před časem zastaven usnesením městského soudu č.j. 6 A 39/2016-46.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází ze skutečnosti, že žalobce nebyl v řízení úspěšný, zatímco žalovaný, který měl ve věci úspěch, prohlásil, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou povinnost v řízení, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve čtyřech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. června 2017

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu